

for Staten og Samfundet, saa vilde han naturligvis sige: Jeg kan ikke være meddelagtig i denne Beslutning, og derfor vil jeg træde ud. Men der vil være en Række af Mellemtilfælde, hvor Forholdet ikke ligger saa klart, og hvor den vedkommende Minister, som det Menneske han er — det ærede Medlem Hr. Korsgaard har jo Ret i, at vi er alle sammen Mennesker —, vil være utilbøjelig til at demonstrere mod sine Kolleger i Bestyrelsen ved at træde ud paa Grund af en Beslutning og vil sige: Gør jeg nu ikke uberettiget mine gode Kolleger Skade ved at forlade dem i denne Sag, den er dog ikke stor nok til det. Og saa driver det videre, som man ved, og inden man ved noget af det, er han maaske inde i en hel Række af forkerte Forhold vedrørende denne Forretning.

Det har vi jo Eksempler paa, ikke med Ministre, og jeg skal derfor ikke her nævne den Mistillid, man i sin Tid med Grund kunde nære til en Minister, og det Held, det var, at han ikke var Minister, den Gang Mistroen viste sig berettiget, men vi har haft Eksempler paa, at høje Embedsmænd har siddet i en Virksomhed og langsomt er blevet indviklet i denne Virksomheds Vanskeligheder, og til sidst er bræsetsammen med denne, de paagældende er kommet for Domstolen, og de er blevet dømt sammen med deres Kolleger i vedkommende Virksomhed.

Under saadanne Forhold i en Bestyrelse, i et Aktieselskab, kunde en Minister sidde efter den Anskuelse, der hævdes her, og langsomt vilde han være med til denne Udvikling, indtil pludselig det hele styrtede sammen, og Ansvarret vilde eventuelt ved Domstolene kunne komme til at falde paa ham. Vilde det dog ikke være en Lykke, om vi var fri for, at noget saadant kunde ske her i Danmark for dem, der er de øverste Tillidsmænd i det danske Folk?

Endelig vil jeg gøre den Betragtning gældende, at det Forhold, der her er Tale om, ikke paa den Maade, som den højtærede Statsminister siger, betyder, at den vedkommende har en virkelig Forbindelse med Erhvervslivet. Den højtærede Statsminister siger, at det er dog nyttigt, at vi har Folk her, som har en Forbindelse med Erhvervslivet, og det vilde ogsaa være Skade, hvis der ikke sad en rig Repræsentation for de forskellige Grene af Erhvervsvirksomhederne i denne Rigsdag. Men det, her er Tale om, betyder ikke, at man har denne Forbindelse med Erhvervslivet; naar vi taler aabent om disse Ting, ved vi jo, at hele dette System med Bestyrelsesmedlemmer i Aktieselskaber til syvende og sidst ikke betyder noget som

helst afgørende i Retning af, at vedkommende har Andel i den virkelige Erhvervsvirksomhed. Hele Tantièmesystemet, hele Bestyrelsessystemet i disse Selskaber er bygget saaledes op, at en mindre Kreds af Mænd sidder i de forskellige Bestyrelsesposter, nogle har en enkelt Stilling, andre kumulerer dem.

Vi har haft Lejlighed til at tale om, at det var bedrøveligt, naar Statens højeste Embedsmænd næst efter Ministrene, Departementscheferne, kom ind i disse Kredse og derved, navnlig i Krigsaarene med de kolossale Tantiører, kom til at leve med i den allervildeste Overklassetilværelse, som den Gang førtes, og blev fjernet fra den almindelige Befolkning, ikke derved, at de var mere velstillede end de fleste, for det maa de nødvendigvis være, men derved, at de hævdes op i en lille Topklassens Rigmandstilværelse. Noget saadant kommer vel ikke til at gentage sig, men Princippet, det af Statsministeren hævdede Princip, gælder jo baade i saadanne Tider som dem, vi har passeret, og Tider som dem, vi nu har. Det, som den Gang kunde siges, kan derfor ikke siges om noget af det, der sker for Øjeblikket, men Princippet betyder ikke desto mindre, at Statens højeste Embedsmænd efter Kongen kan træde ind i hele den Kreds, som udgør Bestyrelserne for Aktieselskaberne.

Det er først og fremmest dette, jeg advarer imod at billige her direkte og billige det med den Begrundelse, at det skal de have Lov til at gøre og være, fordi vi ikke har Raad til at give dem en tilstrækkelig Ministerpension, naar de træder tilbage! Jeg tror oprigtigt talt, at det danske Samfund i økonomisk Henseende vil være meget bedre tjent med at opretholde en noget kostbarere Pensionsordning og saa gøre rent Bord her.

Men nu ved vi jo, hvorledes det gaar denne Gang. Ministeriet vil fastholde, at der ikke skal træffes en saadan Bestemmelse vedrørende Ministrene, og dette bliver altsaa vedtaget, hvad jeg meget beklager. Jeg skal derfor her kun opfordre alle mine Meningsfæller til at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet, for derved at gøre rent Bord paa dette Omraade.

Dernæst skal jeg anbefale mine Meningsfæller, naar Pensionsafsnittet kommer til Afstemning, da at undlade at stemme med Hensyn til det Ændringsforslag, som Socialdemokraterne har stillet, et Ændringsforslag, om hvilket jeg bemærker, at der er noget, som taler for det, men at jeg ikke tror, at det tilvejebringer den Løsning af Spørgsmaalet,